

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นที่มีต่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ซึ่งโครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการเมื่อ วันที่ 8 กรกฎาคม 2546 โดยการศึกษานี้เป็นการศึกษาในช่วงก่อนและระหว่างการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลที่บุกเบิกเป็นรายไตรมาส โดยครอบคลุมในช่วงไตรมาสแรกของปี 2538-ไตรมาสที่สี่ของปี 2547 และทำการศึกษาใน 3 ภาค คือ ภาคตะวันออกเมือง ภาคกลางภาคใต้ ซึ่งสามารถแบ่งการศึกษาได้เป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม โดยเป็นการศึกษาเชิงพรรณนา จากการศึกษาพบว่า จากเป้าหมายของโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นที่ตั้งไว้ 10 ข้อ มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว 1 เป้าหมาย อีก 7 เป้าหมายอยู่ระหว่างการดำเนินการและมีการยกเลิกโครงการไป 2 เป้าหมาย

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาผลของโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นที่มีต่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในภาคตะวันออกเมือง ภาคกลางภาคใต้ ซึ่งเป็นการศึกษา โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดรวมด้วยการประเมินค่าสมการ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ในภาคพื้นที่ ภาคตะวันออก การดำเนินโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าของผู้คนจากไทยลดลง ในขณะที่ในภาคตะวันออกเมือง และภาคใต้ ภาคกลาง การดำเนินโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ไม่มีอิทธิพลต่อทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการนำเข้าของภาคตะวันออกเมืองและภาคใต้ของไทย

จากการศึกษานี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า การดำเนินโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นสามารถสร้างความสนใจในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยได้ แม้ผลที่ได้จะเป็นผลในทางลบก็ตาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรมต่างๆ ในภาคเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรมีการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ในการจัดงาน Bangkok Fashion Week ซึ่งเป็นโครงการที่จัดขึ้น เพื่อแสดงถึงผลผลิตของโครงการย่อย ที่นี่ ๆ

The objective of this study was to study an effect of the Bangkok fashion city center project on Thai garment export. The project started 8th August 2003. This study was covered before and during the project. This study used quarterly secondary data. The time period used in the study were during first quarterly 1995 to last quarterly 2004, which can be divided 2 parts as follows;

First part was to analysis an effect of the project to textile and clothing industry. This part was descriptive analysis. Results of the study show that out of 10 goals of the project has success only one goal, on going by 7 goals, and has canceled 2 goals.

Second part was to study an effect of the Bangkok Fashion City Project on Thai garment export in US market, European Union market, and Japan market. The tool for analyzing was ordinary least square method. Results of the study found that the Bangkok Fashion City Project caused decreasing quantity of garment import of Japan market from Thailand, but the project couldn't affect the quantity of garment import of US market and European Union.

From the Result, although Thai textile and clothing industry yields negative effect. Therefore, Thailand should further undertake the project.